

SZÁMTAN A HOLDAS ESTÉKRE

(RÉSZLETEK)

REBRUDYS hatalomátvétele. Zene, címer.
Lovak, lépcsősorok. Pálcán a fénynyaláb:
üvegfolyosó. A cipők egyszerre léptek.
Ivókupák koccantak a palotában, szikrák
pattantak az ablakokról. Lassú menet,
bőség. Percek szuronyai, gallérigazítás,
jéghideg kelyhek. Elérték a magas csúcsokat,
a folyók szalagjait, hosszú csövek meredtek
a víz fölé. Elmesélni egy győzelmet, dicsérni
a termék díszzeit, vázákat, terítőket. Szólni
erő teljében. A parancs: táborverés. Asztalon
a térkép. REBRUDYS-zászlók között vonult.
A csillag: ital vagy emlék? Bort tölteni,
kulcsra zárni a cellaajtót, nézni az eget, mint
a birodalom rajzát. Bolygók, építőkövek,
szófordulatok. REBRUDYS röppályái. Jogar,
üstökőspohár. A láthatár színe, városok
között az út. Ezüstös gombsor: évre év.

* * *

CHATRAAT BLAVINAS bolygókról írt, és vihartölcsérekről,
messzi számokról, tengeri lényekről, hajótestekről. Beszél
EYYERYANGRÓL, az utazóról, ki kastélyokat emelt lyukacsos
holdakon, és városokat nevezett el, törvénykönyveket alkotott
a telepéseknek. Felhőkarcolók épültek lila földsávokon; csillag
került csillagot. Egy-egy szikra: egy-egy cél. Az ég öltönye, kék
mappa. Az utazó, miközben szél súrolta arcát, megfigyelte az
aszteroidákat, mérlegelte a lehetőségeket, kijelölte az újabb
leszállás helyét, és ivott, néha mély ködök felé tekintett, kezét
a kormányra tette. Elhajolt a fénycsóvák előtt. A tornyokat

nézte, egy sugárút fehér egyenesét, a fémkorlátokat, üzleteket. Felidézte az iramot, repülők szárnyát. Azt mondta: *Ha áll már minden lakóbáz, ha emberek járnak a körfolyosókon, telnek a poharak, valami szellő száll be az ablakokon, és döntöttek már minden*

szabályról,

hosszú vonalakat húztak a táblán, akkor továbbmegyek. Elöttem szabad tér, szabad kavicsok. Leng az azúr füst. Így írt EYYERYANGRÓL könyvében BLAVINAS, majd rajzolt néhány furcsa ábrát; fekete lyukat, gyökjelet, nyúlánk oválisokat. LANDERS szeme zsongott.

* * *

EYYERYANG, az utazó egy sziklás bolygón hívta össze társait. Fölöttük enyhén világított az égbolt. Ennek a percnek is vége. Kezek mozdultak nyugodtan, italok csillogtak az asztalon. Dal szólt, aztán elhallgatott. A szalvétákat vitte a szél, köpenyek fodrozódtak. Visszaszámlálás? Nyúltak a felhők, mint az utcák, nagy térben házfalak derengtek. Nyári nap? Kora tél? Üres pad. EYYERYANG ivott egy kortyot; mintha intett volna, de csak fészkelődött. Hátradólt, előrehajolt, szakálla mozgott. Kikötő rakodáskor. Szétszórt kövek. *Dátumok, listák, növények és kagylók, sorolta az utazó. Nem kell észben tartani. Most ülünk, de mindjárt ködöket látunk, messzi gyűrűket. Spirálokat, bokrokat, indákat. Nem beszélünk, inkább nézelődünk. Kávét után a sietség, tornyok után az úr. Ablakból a sürgés. Papírlapon az esetlegesség: öröm.* EYYERYANG felállt, tett néhány lépést, pálcáját emelte, míg ettek a többiek. *Piros csillag, könnyű zsák, jutott eszébe. Gombok, oldalszámok, ezt suttogta még. Kabátok, vitorlák.* Bizonytalan lett, visszaült. Könnyű szédület, közeledő este. Kavics, gyűrődés, maradék.